

at indføre i den gældende Lov. — I § 1 sidste Punktum findes den første Forandring. Der er stet en Tilspølse, som gaar ud paa, at Øvrighedsresolutionen skal indeholde Oplysninger om Barnefaderens Alder og Fødested samt de øvrige Oplysninger om hans Forsørgelsessted, som fremgaar af den af ham i Anledning af Underholdsbidragets Fastsettelse afgivne Forklaring. Jeg maa anse denne Tilspølse for hensigtsmæssig. Slige Oplysninger ville altid kunne afgive en gunstig Vejledning til at finde Barnefaderens Opholdssted eller Forsørgelsessted paa de senere Stadier, selv om ogsaa disse Oplysninger ikke kunne være saa afgørende som et egentligt Politiforhør. — §§ 2 og 3 ere overensstemmende med den gældende Lov. I det mindste tror jeg ikke, at der er noget herom at bemærke.

Derimod findes i § 4 de vigtigste Forandringer, og det er navnlig § 4 i den tidligere Lov, som har givet Anledning til den Misforståelse, der har været med Loven. Nu er det Reglen, at en Barnemoder, naar hun ikke har kunnet erholde Bidraget hos Barnefaderen, har gennem sin Opholdskommune at henvende sig til Barnefaderens Opholdskommune, eventuelt hans Forsørgelsekommune for at faa Alimentsbidraget, og denne Bestemmelse har netop givet Anledning til vidtløftigt Skriveri for Kommunalbestyrelserne for at finde Barnefaderen, hvad ingenlunde har været nogen let Sag, da disse Personer i Reglen have ført et meget omflakkende Liv. Det foreliggende Lovforslag bestemmer derimod, at Barnemoderen har at henvende sig til Politimesteren i den Jurisdiktion, hvor hun opholder sig, i København til Magistraten, og dette vil betydelig formindste Arbejdet for Kommunalbestyrelserne. Ganste vist vil det maaste kunne staffe Øvrighederne et noget forøget Arbejde, men ligesom der til Øvrighedernes Disposition staar langt lettere Midler til at staffe disse Oplysninger til Stede og Undersøgelser bragte i Stand, end der staar til Kommunalbestyrelsernes Disposition, saaledes maa man dog ogsaa lægge Mærke til, at det dog i Reglen til syvende og sidst vil blive Øvrigheden, som Kommunalbestyrelsen henvender sig til for at være dem behjælpelig med at staffe Oplysninger om Barnefaderens Opholdssted i de andre Jurisdiktioner, og altsaa tror jeg, det er mere tilhjelplende, at det forøgede Arbejde for Øvrigheden vil finde Sted, end det er i Virkeligheden, men i hvert Fald vil det Arbejde, der paalægges Øvrigheden, ikke kunne sættes i Sammenligning med det Arbejde, som nu paahviler Kommunalbesty-

relserne. Jeg vil altsaa anse denne Forandring for særdeles heldig. — I det næste Stykke af § 4 er der ogsaa en vigtig Forandring i den nuværende Tilstand. Det hedder der saaledes: „Støtter Politimesteren (i København Magistraten), at Formodningen er for, at Barnefaderen er død, eller at han har forladt Landet, og denne Formodning ikke afkræftes ved de i denne Anledning foretagne Undersøgelser, afvises Begæringen.“ Saa er der ikke mere ved det at gøre. Den Regel, som nu er den gældende, er, at i saadanne Tilfælde har Barnefaderens Opholdskommune eller Forsørgelsekommune alligevel maattet betale Bidrag til Barnemoderen, skønt Barnefaderen maaste enten var død eller, som ofte er Tilfældet, har forladt Landet, og i Reglen er jo en stor Mængde af disse Barnefædre som bekendt rejste til Amerika. Navnlig denne Regel har vakt megen Misforståelse hos Kommunalbestyrelserne, og jeg er derfor overbevist om, at denne ny Bestemmelse vil blive hjulst med Tilfredshed. — I det tredje Stykke bestemmes, at Politiovrigheden, naar Beløbet viser sig ueerholdeligt straks skal meddele Underretning til Kommunalbestyrelsen for den Kommune, der forstudsvis har udredet Bidraget, og dette betragtes derefter som en Barnefaderen af bemeldte Kommune ydet Fattighjælp, med hvis Refusion der er stet den Forandring i den nugældende Regel i den ny Fattigløb, at dette Bidrag, dette Udlæg, kan forlanges refunderet med det hele Beløb og ikke som efter Fattigløven med kun $\frac{3}{4}$, idet Opholdskommunen efter Fattigløven skal bære $\frac{1}{4}$ af Beløbet. Hvis Opholdskommunen har udredt Bidraget, vil den herefter kunne forlange Bidraget refunderet med det hele Beløb uden dette Afdrag. Jeg tror, der herom har været nogen Meningsforskel i det andet Ting, idet det oprindelige Forslag ikke indeholdt denne Bestemmelse, men gif ud paa, at Bidraget skulde fordres refunderet overensstemmende med Reglerne i den ny Fattigløb. Jeg tror imidlertid, at der kan være Grunde for, at dette Beløb, som jo dog ikke skal betragtes som en Fattighjælp, bliver en anden Regel underkastet. — Jeg skal dog endnu omtale en Bestemmelse i det andet Stykke, der ogsaa er en Forandring i den nugældende Tilstand, og det er den, at efter dette Forslag vil Barnemoderen kunne forstudsvis forlange det Bidrag, som hun ikke har kunnet faa hos Barnefaderen, udbetalt af hendes Opholdskommune i Stedet for, som nu er Tilfældet, at hun skal have det hos Barnefaderens Opholdskommune eller Forsørgelsekommune. Denne Forandring er aabenbart i Barnemoderens Favour, da det